

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dünyaya Hayat Verecek Ümmet Olmak

28 Recep 1342 (3 Mart 1924) Hilafetin ilgası, sadece bir devlet yönetim şeklinin kaldırılıp yerine başka bir yönetim şeklinin/şekillerinin getirilmesi değildi. İslam'ın kendisinden olan, İslam'ın kendisi olan bu yönetimin ortadan kaldırılmasıyla Müslümanlar tek vücut iken onlarca parçaya, bugün 57 parçaya, bölündü. Artık her türlü zulme, işgallere, sömürülere, katliamlara, köleliğe, yoksulluğa karşı savunmasız ve çaresiz kalmış oldu. Hilafetin kaldırılmasıyla tıpkı kendilerinden önceki ümmetler gibi ihtilaflara düştü ve artık tek bir Ümmet olarak göremez, anlayamaz, düşünemez, planlar ve hedefler belirleyemez, hareket edemez, kendini hiçbir saldırıya karşı koruyamaz oldu. Her ne kadar duygu olarak birbirlerine bağlı hissetseler de fikren ve bundan dolayı siyaseten ihtilaf halinde olmaları Müslümanları birbirlerine sahip çıkamaz hale getirmiştir. Fertler olarak Müslümanların sayısı her gün artıyor ama aidiyetleri ve ait oldukları güvenli bir çatıları kalmadı... Bunu özellikle Gazzeli Müslümanlar başta, tüm zulüm altında inleyen mazlum Müslümanların çağrılarında duyuyoruz: **“Ümmet nerede?!”**

Evet; bugün herkesin dilinde bir Ümmet kelimesi var, ancak bu üstün ve hayati İslami mefhumun iptidai “millet” kavramından başka bir şey olduğunun farkında olmadan gerçekten Ümmet olunmuyor.

“Ümmet” kelimesi, Arapçada “e-m-m” kökünden gelir. “Emm” kökü yönelmek, niyet etmek, talep etmek, bir şeyi hedef almak, öne geçmek, başı çekmek, bir topluluğun önünde olmak, sevk ve idare etmek gibi anlamlara sahiptir. [İbn Manzûr, Kāmusu'l-Muhîd]

Böylece Rabbimiz; ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ **“İşte böylece sizin insanlığa şahitler olmanız, Resûl'ün de size şahit olması için sizi VASAT/ZİRVE bir millet kıldık.”** [Bakara 143] Burada Rabbimiz, VASATAN kelimesini “Ümmet” kelimesinin manası ile bir arada kullanarak İslam Ümmetinin varlığının gayesini daha da pekiştirmiştir. Zira Arapçada VASAT kelimesi *“değerin, gücün ve güzelliğin toplandığı merkez”* ile özetlenebilir. Merkez ise her zaman zirvedir! Bu en değerli, en adil, en hayırlı olabilme kabiliyeti, İslam Ümmetini tüm insanlar üzerine “şahit” olmaya ehil kılan asli unsurdur. İslam Ümmeti, tıpkı uzaktan bile fark edilen, dikkatleri çeken, en belirgin, en seçkin, en yüksek dağın tepesi - **(vasat ul-cebel)** - gibi her zaman ve daima insanlığın gözü önünde yol gösterendir.

Yine bir toplumun veya kabilenin en saygın, en itibarlı kişisine veya koluna, **(vasatu gavmihi)** *“kavminin vasatı”* yani “en şerefli, en asili” denmiştir. Ki bu sıfatı da Rabbimiz ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ **“Siz, insanların iyiliği için yeryüzüne çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz...”** [Âl-i İmran 110] diyerek İslam Ümmetine has bir unvan kılarken ayetin devamında ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ **“...siz iyiliği emreder, kötülükten**

mener ve Allah'a inanirsiniz.” [Âl-i İmran 110] şartına ve “ümme” kelimesiyle aynı kökten türeyen “imam” olma vazifesine bağlamıştır.

“İmam”; insanları bir araya getiren, onları toparlayan önder olduğı gibi, bu önderin etrafında oluşan insan topluluğına da “ümme” denilmektedir. Bu bağlamda **ümme; belli bir amaç için bir lider etrafında toplanmış bilinçli bir topluluktur.**

Bilinçli bir şekilde belirli bir amaç için belirli bir lider etrafında toplanmak demek, bütünlüğü sağlayan bir fikir, bir ideoloji -DİN- üzerinde toplanmaktır. Ümme olarak birlik olmanın ancak DİN ÜZERE, yani ideolojik bir hayat nizamı üzere mümkün olduğunu açıklayan, yine Allah Subhanehu ve Teâlâ’nın kendisidir.

Buna göre, “ümme” kelimesi Kur’an-ı Kerîm’de “din” kelimesinin eş anlamlısı olarak da kullanılmıştır. Örneğin Zuhuf Suresi 22. ve 23. ayetlerinde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ * وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ

“Hayır! «Sadece, biz babalarımızı bir ÜMME (din, hayat nizamı, ideoloji) üzerinde bulduk, biz de onların izinde gidiyoruz» derler. Bunun gibi, biz senden önce de hangi memleketle bir peygamber gönderdiysek, oranın hiçbir ahlâkî kaygı taşımadan dünyevî zevkler peşinde koşan şımarıkları: “Doğrusu biz atalarımızı böyle bir ÜMME (din, hayat nizamı, ideoloji) üzerinde toplanmış bulduk; elbet biz de onların izini takip ediyoruz” dediler.” [Zuhuf 22-23]

Allah Subhanehu ve Teâlâ insanları tek bir ümme olarak yarattığı halde, onlar kendi heva ve heveslerine uyarak, Allah’ın gösterdiği yoldan saparak, Rablerinden kendilerine bir hatırlatıcı ve davetçi olarak gönderilen peygamberleri de yalanlayarak ihtilafa düşüp parça parça olduklarını haber vermiştir. : ﴿ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ﴾ **“İnsanlar sadece bir tek ümmetti, sonradan ayrılığa düştüler.” [Yunus 19]**

“Ümme” kelimesi, birlik, bütünlük, homojen, daha az çekişmeli bir toplumsal yapıyı anlatırken, “ihtilaf”; ayrılığı, çatışmayı, farklılaşmayı ifade etmektedir. Bundan dolayı Âlemlerin ve bizim Rabbimiz Allah Subhanehu ve Teâlâ İslam Ümmetinin bilinçli amacını kendisine kulluk olarak tanımlamıştır: ﴿ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴾ **“Hakikaten bu (bütün peygamberler ve onlara iman edenler) bir tek ümme olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise bana kulluk edin.” [Enbiya 92]**

Ve diğer ümmetlerin yaptığı gibi kulluktan uzaklaşarak ihtilafa düşmemek için şöyle emretmiştir: ﴿ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴾ **“Şu sizin ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben ise hepinizin Rabbiyim. Onun için benden korkun!” [Mu’minûn 52]**

Bugün Müslümanların içinde bulunduğu zulümatı en güzel açıklayan ayet bu değil midir? Müslümanlar, sayıları ne olursa olsun, tek bir topluluk, tek beden olarak yaşamalı, tek bir beden olarak hareket etmelidir ki bu bekanın gerektirdiği bir zorunluluk olmaktan öte Allah'ın bir emridir. **Bundan başkası dünya ve ahirette zillettir.** Hiç şüphesiz insanlığı terbiye edebilen sadece tek bir Rabb vardır. El-Cebbar, el-Malik, sahip ve ıslah edici, yegâne malik, hâkim ve hükümdar olan yegâne Rabb Allah'tır. Yerlerin, göklerin, tüm âlemlerin Rabbi olan Allah, tüm insanlığı terbiye etmeye muktedirdir çünkü O, el-Kaviyy'dir. Bizler Müslümanlar olarak "la ilahe illallah" derken buna şahadet ettik. Fakat bütün hayat kurallarını ve nizamlarını terbiye eden Âlemlerin Rabbi olan Allah'ta toplamak yerine, Onun gücü ve kudretinden, Onun gazabından korkmak yerine fâni sömürgeci kâfirlerin kendi kapitalist bekaları için kurmuş oldukları milli sınırları muhafaza eden uluslararası hukuktan, düzenlemelerden, güçlerden korkan kukla yöneticiler eliyle darmadağın olmaya mahkûm edilmişiz. Müslümanları bugün birbirilerinden kopuk, sahipsiz ve aidiyetsiz bırakan bu kuklalardır. Allah'a karşı takvalı olmak yerine -yani Allah'tan korkmak yerine- Amerika'dan, Avrupa'dan, Çin'den velhasıl Allah'tan başka herkesten ve her şeyden korkan şahsiyetsiz, bel kemiksiz yöneticiler bizi kudurmuş, doymak bilmeyen canavarlar için kolay yutulabilir lokmalara bölüyorlar. Oysa bu sonuca karşı Rasulullah Sallallahu aleyhi ve Sellem bizleri uyarmıştı:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "يُوشِكُ الْأُمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا". فَقَالَ قَائِلٌ وَمِنْ قَلِيلٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ قَالَ "بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ وَلَكِنَّكُمْ غُتَاءٌ كَغُتَاءِ السَّيْلِ وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَذْوِكُمُ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ". فَقَالَ قَائِلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ قَالَ "حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ"

“Yakında milletler, yemek yiyenlerin (başkalarını) çanaklarına (sofralarına) davet ettikleri gibi, size karşı (savaşmak için) birbirlerini davet edecekler.” Birisi: *"Bu o gün bizim azlığımızdan dolayı mı olacak?"* dedi. Rasûlullah (sav), **“Hayır, aksine siz o gün kalabalık, fakat selin önündeki çerçöp gibi zayıf olacaksınız. Allah düşmanlarınızın gönlünden sizden korkma hissini soyup alacak, sizin gönlünüze de VEHN atacak.”** buyurdu. Yine bir adam: *"Vehn nedir ya Rasûlullah?"* diye sorunca: **“Vehn, dünyayı (fazlaca) sevmek ve ölümü kötü görmektir.”** buyurdu. (Ebu Davud, Melahim, 5)

Müslümanlar yaratılıştan korkmayı Allah'tan korkmanın (takvanın) önüne geçirince, Allah kâfirlerin kalbinden Müslümanlara karşı olan korkuyu aldı. Artık istedikleri gibi dünyanın her yerinde zulmedebiliyorlar, soykırımlar yapabiliyorlar, hatta kendilerinden olanlara karşı da merhamet tanımıyorlar, istedikleri gibi dünyanın her yanında savaşlar çıkartıyor, milliyetçilik kozu ile düşmanlıklar çıkartıyor, bu da yetmiyor ırkçılık üzerinden insanlığı daha fazla bölüyorlar. Artık kendilerine karşı koyacak, ellerini kıracak **İslam Ümmeti** olmadığı için dünyanın her yanında her an vahşi dişlerini, pençelerini kullanabiliyorlar. Milliyetçiliği üstün bir değer olarak dünyaya dayatanlar bugün başka milletlerin sınırlarını aşip askeri operasyonlar düzenleyebiliyor, istediği

zaman bir milletin yöneticisini dahi kaçırabiliyor, tercihine göre başka birisiyle değiştirebiliyorlar. Sömürgeci küffarın elinde insanları birbirine uyum, barış, refah ve adalet içinde birleştirecek hiçbir şey yoktur. Böyle bir hedefleri de yoktur; çünkü her türlü birlik onların bekası karşısında bir tehdittir. ﴿ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ “**Sen onları derli toplu sanırsın, halbuki kalpleri darmadağınaktır. Böyledir, çünkü onlar aklını kullanmayan bir topluluktur.**” [Haşr 14]

Fakat tüm dinleri, dilleri, ırkları güvenli, adil ve müreffeh bir çatı altında birleştirmeye muktedir olan Âlemlerin Rabbi olan Allah’tır! Bir zamanlar birbirine düşman olanların kalplerini bile İslam ile birleştirip dünyaya adalet ve ahlakla öncü kılan, vasat Ümmet kılan Allah’tır. ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ “**Hep birlikte Allah’ın ipine (İslâm’a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın. Allah’ın size olan nimetini hatırlayın: Hani siz birbirinize düşman kişiler idiniz de O, gönüllerinizi birleştirmişti ve O’nun nimeti sayesinde kardeş kimseler olmuştunuz. Yine siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size ayetlerini böyle açıklar ki doğru yolu bulasınız.**” [Âl-i İmran 103]

Milliyetçilik, ulusçuluk, ırkçılık, mezhepçilik ancak insanları birbirine düşman kılmıştır. Bundan dolayı Müslüman olmak yeterli değildir. Müslümanların sayısının az veya çok olması da hiçbir şey ifade etmemektedir. ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ “**Nice az topluluklar, Allah’ın izni ile nice çok topluluklara galip gelmiştir.**” [Bakara 249]

Demek ki zulümattan kurtulmanın en önemli kriteri önce Müslüman olmak sonra da diğer Müslümanlarla **İslam Ümmeti** olarak tek vücut olmaktır. Fakat az topluluğun büyük bir topluluğa dönüşebilmesi için “ümme” kelimesinin anlamı ve aşağıdaki ayetin emri gereği, Allah’ın çizdiği, Rasulullah (sav)’ın örnekliğini sergilediği şekilde yol gösteren, kendisine uyulan, örnek olarak öncülük eden bir cemaat bulunması gerekir.

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“**Sizden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir ÜMMET (topluluk, cemaat) bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.**” [Âl-i İmran 104]

Demek oluyor ki Allah’ın vadettiği kurtuluşa erişebilmek için Müslüman toplumun hepsine önderlik edecek özel bir topluluk olmalıdır. Bu topluluğun en belirgin vasfı; hayra (İslam’a ve Allah’ın emirlerine) çağırması, iyiliği emredip kötülükten menetmesidir, yani Şer’i hükümlere davet etmesidir. İyiliği emretmek ve kötülükten menetmek en başta yöneticilere olmalıdır. Çünkü Ümmet-i Muhammed’i sadece ve sadece Allah’ın dini üzere birleştirip yaşatmak, Müslümanların işlerini İslam’a göre yönetip onlara İslam’ın tüm hayırlarını ulaştırmak, İslam’ın ve Müslümanların düşmanlarına karşı

korumak, İslam'ın adaletini ve nurunu tüm dünya milletlerine de ulaştırmak yöneticinin vazifesidir.

İslam üzere olan bir cemaatin bugün yerine getirmesi gereken ilk vazifesi, Ümmetin liderini ikame etmektir. Zira imam; birleştiren ve bütünleştirendir. İmam olmadan, bütünleşmek mümkün değildir. Bütünleşemeyen Müslümanlar, Ümmet olarak vazifelerini yerine getiremiyor, Allah'ın kendilerine layık gördüğü unvanı ve izzeti elde edemiyorlar. Ümmetin liderinin adı, Rasulullah (sav)'in yukarıdaki hadiste ve birçok başka hadiste de ifade ettiği ve Ashabı Kirâm'ın ve onlardan sonra yüzyıllarca tüm Müslümanların da uyguladığı gibi Halifedir. Halife sadece ve sadece Allah'ın nizamı ile yönetir, ondan başka her şeyin Ümmetin Allah'ın ipinden kopması anlamına geldiğini bilerek ondan başka hiçbir şeye fırsat dahi vermez. Ve Halife tektir! Milliyetçilik ve mezhepçilik ile bölünmesi caiz olmayan TEK Ümmetin, İslam'la yönetmek üzere bile olsa, birden fazla halifenin altında bölünmesi kesinlikle caiz değildir.

Ebu Said el Hudri'den rivayetle Rasulullah (s.a.v) buyurmuştur ki: « إِذَا بُوِيعَ » « لِحَلِيفَتَيْنِ فَأَقْتُلُوا الْآخَرَ مِنْهُمَا » **"Eğer iki Halife'ye (aynı dönemde) biat edilirse kendisine sonradan biat edileni öldürün."** [Muslim]

İşte kendi içinizden ve İslam üzere olan bir cemaat olarak Hizb-ut Tahrir tüm Müslümanları izzete, insanlığı felaha kavuşturacak bu liderliği ikame etmeye davet ediyor. Tüm Müslümanları farzların tacı olan bu yüce davaya el vermeye davet ediyor.

Ey Müslümanlar! Bizler ne kadar Halifenin lider olduğu Hilafete muhtaç isek, tüm insanlar da bizim liderliğimize muhtaçtır. Biz tekrar bir olursak, biz tekrar Allah'ın ipine sarılırsak dünyaya hayat verecek Ümmet olabiliriz. Biz Allah'tan başka hiçbir şeyden korkmadan sadece ve sadece ve tıpkı Rasulullah (sav)'in gösterdiği nübüvvet metodu üzere çalışarak Allah'ı, Müslümanları ve insanlığı razı edecek Raşidi Hilafet Sistemini ikame edersek işte o zaman hem biz hem insanlık hem gökteki bulutlar, yerdeki toprak, dağlar, taşlar, yeryüzündeki tatlı ve tuzlu sular yeniden hayat bulacaktır.

لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا يَتْرُكُ اللَّهُ بَيْتَ مَدْيَنَ وَلَا وَبَرَ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ بِعَزِّ عَزِيزٍ أَوْ بِذُلِّ ذَلِيلٍ عِزًّا يُعِزُّ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ وَذُلًّا يُذِلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ

"Muhakkak ki, bu iş (bu dinin hakimiyeti) gece ve gündüzün ulaştığı yerlere ulaşacaktır. Allah ne bir kerpiç ev ne de bir keçe çadır bırakmayacak; azizi aziz ederek, zelili zelil ederek, bu dini ona dahil edecektir. Allah'ın bu işte aziz edeceği İslâm'dır. Allah'ın bu işte zelil edeceği küfürdür." (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 4/103; Taberani el-Kebir, 20/254, h.no: 601)

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Zehra Malik